

Republika Hrvatska
Županijski sud u Varaždinu
Varaždin, Međimurska 26D

Poslovni broj: KŽ-201/2025-4

REPUBLIKA HRVATSKA

RJEŠENJE

Županijski sud u Varaždinu, u vijeću sastavljenom od sudaca Igora Pavlica, predsjednika vijeća, te Rajka Kipkea i Mirne Mavriček, članova vijeća, uz sudjelovanje zapisničarke Sanje Hajdarović, u kaznenom predmetu protiv okrivljenih Jadranke Međeral, Ivana Lucića i Branka Hleba, zbog kaznenih djela iz čl. 141. st. 1. Kaznenog zakona („Narodne novine“ broj: 125/11., 144/12., 56/15., 61/15., 101/17., 118/18. i 126/19., dalje: KZ-a) i dr., odlučujući o žalbi oštećenog kao tužitelja Stjepana Bregovića protiv rješenja Općinskog suda u Varaždinu poslovni broj: Kov-127/2022-11 od 20. rujna 2024., u sjednici održanoj 7. svibnja 2026.,

r i j e š i o j e

Prihvaća se žalba oštećenog kao tužitelja Stjepana Bregovića te se preinačuje pobijano rješenje tako da se izriče:

Na temelju čl. 354. st. 1. Zakona o kaznenom postupku („Narodne novine“ broj: 152/08., 76/09., 80/11., 120/11., 91/12., 143/12., 56/13., 145/13., 152/14., 70/17., 126/19., 80/22., 36/24., 72/25. i 13/26., dalje: ZKP-26) potvrđuje se optužnica oštećenog kao tužitelja Stjepana Bregovića, odgovorne osobe trgovačkog društva CAKI trans d.o.o., od 17. svibnja 2022. protiv okrivljenih Jadranke Međeral, Ivana Lucića i Branka Hleba, zbog kaznenih djela iz čl. 141. st. 1., čl. 235. st. 1. i čl. 139. st. 2. u svezi sa st. 1. KZ-a.

Obrazloženje

1. Pobijanim rješenjem suda prvoga stupnja je na temelju čl. 355. st. 2. u svezi s čl. 355. st. 1. t. 4. Zakona o kaznenom postupku („Narodne novine“ broj: 152/08., 76/09., 80/11., 120/11., 91/12., 143/12., 56/13., 145/13., 152/14., 70/17., 126/19., 80/22. i 36/24., dalje: ZKP-24) odbačena optužnica oštećenog kao tužitelja Stjepana Bregovića, odgovorne osobe trgovačkog društva CAKI trans d.o.o., od 17. svibnja 2022. protiv okrivljenih Jadranke Međeral, Ivana Lucića i Branka Hleba, zbog kaznenih djela iz čl. 141. st. 1. KZ-a i dr.

1.1. Na temelju čl. 149. st. 3. ZKP-24 oštećenik kao tužitelj dužan je naknaditi trošak kaznenog postupka iz čl. 145. st. 2. t. 6. ZKP-24 u paušalnom iznosu od 200,00 eura u roku od 15 dana, kao i trošak okrivljenika o čijoj visini će sud naknadno odlučiti.

2. Protiv tog rješenja je oštećeni kao tužitelj Stjepan Bregović, kao odgovorna osoba trgovačkog društva CAKI trans d.o.o., putem opunomoćenika Josipa Kozjaka, odvjetnika, pravovremeno podnio žalbu zbog bitne povrede odredaba kaznenog postupka, povrede kaznenog zakona i pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja, s prijedlogom da nadležni županijski sud „ukine pobijano rješenje, odnosno potvrdi optužnicu protiv okrivljenih za kaznena djela koja im se stavljaju na teret“.

3. Žalba je osnovana.

4. U pravu je oštećenik kao tužitelj kada žalbom osporava zaključak suda prvog stupnja da u konkretnom slučaju nema dovoljno dokaza da su okrivljenici osnovano sumnjivi za kaznena djela koja su predmet optužbe.

5. Sud prvog stupnja smatra da ne postoji osnovana sumnja da su okrivljeni Jadranka Međeral i Ivan Lucić počinili kazneno djelo narušavanja nepovredivosti doma i poslovnog prostora iz čl. 141. st. 1. KZ-a jer da se u predmetnom slučaju nije radilo o stanu u kojem Stjepan Bregović trajno živi i stanuje, a niti o poslovnom prostoru koji bi njegovo trgovačko društvo CAKI trans d.o.o. kroz inkriminirano razdoblje koristilo za obavljanje djelatnosti isporuka roba ili obavljanja usluga.

5.1. Točno je da je zaštitni objekt kaznenog djela iz čl. 141. st. 1. KZ-a očuvanje privatnosti i prava na osobni i obiteljski život pojedinca, a ne samo prava vlasništva, što upućuje da se ovo kazneno djelo može ostvariti u odnosu na prostor u kojem osoba živi, odnosno u slučaju poslovnog prostora u kojem se obavlja određena poslovna aktivnost. Međutim prema stavu ovoga žalbenog suda taj je zaštitni objekt ipak nešto širi i stoga ga treba protegnuti i na neke druge situacije u kojima se neposredno nekorištenje stana ili poslovnog prostora ne smatra preprekom za kazneni progon.

5.2. U ovom slučaju prvostupanjski je sud neopravdano zanemario iskaz Stjepana Bregovića u dijelu u kojem je naveo da je ključeve predmetnog stana predao djelatnici Agencije za promet nekretnina Wens iz Varaždina u cilju prodaje ili najma stana, što je potonja (Mirjana Pomper) i potvrdila napomenuvši da je u tu svrhu desetak puta s raznim strankama razgledavala isti, s time da je taj stan bio namješten. Ove činjenice govore u prilog tome da je sporni prostor bio namješten i spreman za korištenje u slučaju prodaje ili najma, koje radnje su bile u tijeku, što je po ocjeni ovog suda drugog stupnja situacija koja bi ulazila u sklop zaštitnog dobra u smislu čl. 141. st. 1. KZ-a, a što pak u konačnici znači da u konkretnom slučaju ipak postoji osnovana sumnja da su okrivljeni Jadranka Međeral i Ivan Lucić inkriminiranim radnjama počinili kazneno djelo iz naprijed naznačene zakonske odredbe.

6. Sud prvog stupnja drži da iz prikupljenih dokaza ne proizlazi osnovana sumnja da su okrivljeni Jadranka Međeral i Ivan Lucić počinili kazneno djelo oštećenja tuđe stvari iz čl. 235. st. 1. KZ-a u subjektivnom smislu, ali da isto tako ne proizlazi ni objektivni učin tog djela s obzirom da promjena brave sama za sebe ne ukazuje da je ona tim činom i oštećena, a da niti sam Stjepan Bregović ne spominje da bi došlo do bilo kakvog oštećenja, bilo brave, bilo ulaznih vrata u stan, a da osim toga nema

dokaza na temelju kojih bi se na razini osnovane sumnje moglo zaključiti da su sporne brave mijenjali upravo naprijed imenovani okrivljenici.

6.1. Kazneno djelo iz čl. 235. st. 1. KZ-a čini onaj tko ošteti, uništi, izobličiti ili učini neupotrebljivom tuđu stvar. Dakle, jedan od modaliteta počinjenja ovog kaznenog djela je da se tuđa stvar učini neupotrebljivom, a to *de facto* proizlazi iz predmetne inkriminacije premda se u činjeničnom opisu koristi termin „oštetili“ navedene brave i vrata na ulazu u stan. Naime, notorna je činjenica da brava i vrata čine jednu funkcionalnu cjelinu pa prema tome, time što su na razini osnovane sumnje okrivljeni Jadranka Međeral i Ivan Lucić promijenili sporne brave (o čemu svjedoče Stjepan Bregović, te posredno svjedokinje Lidija Kelemen i Mirjana Pomper), oni su na taj način ta vrata za oštećenika kao tužitelja učinili ustvari neupotrebljivima jer sa svojim ključem više nije mogao ući u stan.

6.2. Stoga po ocjeni ovog suda drugog stupnja u konkretnom slučaju postoji osnovana sumnja da su naprijed navedeno dvoje okrivljenika počinili i kazneno djelo iz čl. 235. st. 1. KZ-a.

7. Naposljetku, kada je u pitanju kazneno djelo prijetnje iz čl. 139. st. 2. KZ-a kojim se tereti okrivljeni Branko Hleb, valja primijetiti da se argumentacijom koju iznosi u točki 10.3. obrazloženja osporenog rješenja prvostupanjski sud zapravo upušta u nedopuštenu ocjenu prikupljenih personalnih dokaza, čime prekoračuje svoje ovlasti kao optužno vijeće, budući da je preispitivanje činjeničnim utvrđenja i ocjena vjerodostojnosti dokaza u isključivoj ingerenciji raspravnog suda. S obzirom pak da okrivljenog Branka Hleba za učin kaznenog djela iz čl. 139. st. 2. KZ-a izravno terete Stjepan Bregović i Lidija Kelemen, kao očevici događaja, ovaj drugostupanjski sud nalazi da postoji relevantni stupanj vjerojatnosti da je okrivljeni Branko Hleb počinio kazneno djelo prijetnje za koje se tereti.

8. Slijedom iznijetih razloga valjalo je na temelju čl. 494. st. 3. t. 3. ZKP-26 odlučiti kao u izreci ovog rješenja.

U Varaždinu 7. svibnja 2026.

Predsjednik vijeća
Igor Pavlic

Broj zapisa: **9-30887-b93eb**

Kontrolni broj: **0463d-067d1-a2222**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Županijski sud u Varaždinu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.